

Socializacija in individualna svoboda

Socializacija je proces, ko se posameznik vključuje v družbo in sprejema norme, vrednote, obnašanje, pravila, zakone, kulturo,... njegove družbe.

Vrednote so splošne smernice ravnanja. So smernice normam in o napotek ravnanja in obnašanja v družbi.

Norme so zelo pomemben dejavnik socializacije, saj izhajajo iz vrednot in predstavljajo bolj splošna pravila vedenja oziroma usmerjajo naše življenje v isti obliki kot je življenje družbe, kateri pripadamo. Družba s pomočjo norm ureja vsakdanje življenje brez uporabe prisile. Brez norm bi nastal kaos in življenje bi postalo ogroženo. Z normami nas družba usmerja v to kar moramo početi, in kaj nam je prepovedano. Manj pomembne norme so vezane na navade, kot so pozdravljanje, vedenje med obroki,... odločajo kaj se spodobi in kaj ne, zato tudi ni hujših ukrepov zaradi kršitev. Te norme najhitreje sprejmemo, saj jih pridobimo v otroštvu oziroma v obdobju primarne socializacije, pridobivamo jih pa tudi kasneje. Pomembnejše norme so tiste, ki zadevajo moralno. Na kršitve teh norm se ljudje odzovejo zelo burno, z zgražanjem in tudi obsojanjem. Primer tega so npr. pedofilija, umor, samomor,...

Norme ki nastanejo spontano v življenju družbe imenujemo neformalne norme, norme ki pa jih postavi neka prana institucija pa imenujemo formalne norme, te lahko izhajajo tudi iz neformalnih norem. Neupoštevanje in upoštevanje norem družba sankcionira. Lahko je pozitivna sankcija (pohvala, izražanje spoštovanja, dobra ocena...), lahko pa je tudi negativna sankcija (grajanje, denarna kazen, zaporna kazen, redko tudi smrtna kazen...), kasneje se lahko iz tega razvije stigmatizacija oziroma zaznamovanje, ko začne družba govoriti o naših slabih dejanjih, to pa lahko vodi kasneje v socialno distanco oziroma družbene razdalje, ko se družba začne odmikati od nas, lahko nas obravnavajo kot manj vredneža, ničvredneža, nevarnega človeka ki lahko komu škoduje, čeprav smo se morda spremenili.

To nas privede do tega da je vseeno kakšne so sankcije in če je resocializacija bila uspešna, vse je odvisno samo od družbe če nas bo sprejela takega kot smo bili pred prekrškom. Če nas družba ne sprejme, se nam takrat lahko svet sesuje. Postanemo nezaželeni, brez možnosti zaposlitve. To nas lahko pripelje do ponovnih kriminalnih dejanj. In ves pritisk se še samo stopnjuje. To nas vodi v ponovne zločine. In to je začaran krog. Tak (zločinec) lahko postaneš zaradi slučajnih okoliščin, slabe socializacije (v družini) ali zaradi družbe (ki te je to naučila ali pa te je prisilila v to).

Družba pa ni kritična samo do prekrškarjev, ampak tudi do drugačnih na pogled. To je lahko zelo kruto, saj si nisi sam kriv da si takšen kot si. Lahko te omejujejo tvoje hibe npr. če si hrom in si na vozičku težje dobiš službo kot če vi bil zdrav. Svoboden pa ne moreš na biti na invalidskem vozičku že zaradi samih tehničnih razlogov. Družba premalo poskrbi da bi se lahko invalidi normalno premikali kljub temu da so na vozičku, saj je premalo urejenih stopnišč, kjer ni klančin, kjer bi se lahko zapeljali, in s tem se podre njihova morala in samozavest ker jih zanemarjamo in jim ne damo možnosti za normalno in svobodno življenje.

Svobodna nam je na nek način vzeta že pri rojstvu. Ampak to na srečo. Saj takrat za nas skrbijo in odločajo starši. Saj še sami nismo zmožni. Mislim pa, da ni prav da pa nam vsiljujejo vero, stil, in druge dejavnosti. Nekateri starši prisilijo otroka da se vključi v neko dejavnost (npr. glasba, šport,...) samo zato ker so morda sami ljubitelji oziroma privrženci tega. Nato pa še nekateri bolj zagriženi starši, ko opazijo da otroku to ni všeč, in da ne dosega takih rezultatov kot bi oni želeli, otroka kaznujejo tako da še bolj redno obiskuje njegovo dejavnost. Tako mu ne dopustijo da bi razvijal svoje skrite talente ki jih ima v sebi.

Nekaterim otrokom iz revnih družin v nerazvitem svetu pa je vzeta pravica do celega otroštva (kar vpljiva na njih tudi kasneje ko odrastejo). Mnogim otrokom odrasli potisnejo orožje v roke da se borijo za njih. Ti otroci si zagotovo najbolj želijo toplega objema staršev in možnosti šolanja, vendar nimajo druge izbire kot da ubogajo. Takšne otroke se nauči ubija, in to marsikateri počne vso življenje.

Šele zdaj ko sem se poglobil v dejstva kaj je svoboda, sem ugotovil kako lepo in svobodno življenje imam. Mislim da se moramo držati vredno in norem čeprav se včasih zdi da nas to omejuje in nam jemlje svobodo, saj bi bilo življenje brez norem, kot ladja brez krmarja, in tega si nihče ne želi.